

Mergaitė M. parodė savo vidinio pasaulio beribiškumą, kilnumą.

Kai vieną dieną berniukas D. gavęs griežtą įspėjimą ruošėsi važiuoti namo. Mergaitė M. jam išeinant pro duris pribėgo ir nuoširdžiai jį apsikabino, parodydama supratingumą ir, kad jis jai yra svarbus.

Po poros dienų mergaitė M. atnešė saldainį vienam berniukui, nes ji jam buvo pažadėjusi, užtai, kad jis ją pasuptų.

Bet visi nusprendėme, kad mokykloje už pasitarnavimą vieni iš kitų nieko neprašome. Ir taip saldainis liko mergaitė M. nuosavybe. Ji pusę dienos kišenėje nešiojosi saldainį, jis ją viliojo, ji pati jo labai norėjo. Saldainis buvo tapęs valios ugdymo priemone.

Mūsų įstatymai įpareigoja, jei kažką atsineši, tai daliniesi su visais. Ir galiausiai mergaitė M. nuėjo į virtuvę ir tą saldainiuką padalino į mažus gabalėlius ir visus pavaišino. Tas saldainis tapo, po jos sprendimo, ne tik maistu, bet ir vaistu mums visiems.